

жен превышать 40 млрд. долл. США, в том числе для металлургии – 7, машиностроения – 5,1, транспорта – 3,7, химии и нефтехимии – 3,3 млрд. долл. [1, с. 127]. Однако, на сегодняшний день, в Украину инвестирована сумма в 30 раз меньшая от расчетной. [1, с. 127]. Основной причиной такой ситуации является неблагоприятный инвестиционный климат государства, который сформировался в 1992 – 1995 гг. и как следствие высокий уровень инвестиционного риска – 80% (оценка Европейского центра исследований) [1, с. 127].

Таким образом, сегодня в Украине поднимается вопрос о повышении инвестиционной привлекательности как страны в целом, так и отдельных отраслей народного хозяйства в частности. Данная проблема решается с помощью разработки методологии и методик регулирования оценки инвестиционной привлекательности предприятий, отраслей, регионов и механизмов управления ею.

Поскольку инвестиционная привлекательность складывается из большого количества факторов, то для её оценки следует применять системный подход, то есть рассматривать все проблемы в комплексе. В наиболее упрощённом виде модель (организационно-экономический механизм) оценки инвестиционной привлекательности предприятия представляет собой совокупность нескольких рейтингов:

1. Рейтинг инвестиционной привлекательности предприятий по их финансово-хозяйственной деятельности для инвестиций в виде займов
2. Рейтинг инвестиционной привлекательности предприятий по их финансово-хозяйственной деятельности для инвестиций в виде вкладов
3. Рейтинг инвестиционной привлекательности бизнес-планов предприятия
4. Рейтинг инвестиционной привлекательности ценных бумаг предприятия [2, с. 28].

Разработка эффективного организационно-экономического механизма управления инвестиционной привлекательности предприятия является первоочередной задачей для руководителей предприятий, занимающихся внешнеэкономической деятельностью.

Внедрение такого механизма на предприятиях будет способствовать развитию не только отдельных отраслей, регионов, но и улучшит инвестиционный климат государства в целом, что в свою очередь увеличит потоки инвестиционных средств, необходимых для эффективного функционирования украинской экономики.

Источники и литература

1. Федоренко В.Г. Іноземне інвестування економіки України: Навч. посіб. – К.: МАУП, 2004. – 272 с.

Бурякова Ю.А.

ВНЕДРЕНИЕ ОПЫТА ЗАРУБЕЖНЫХ СТРАН В ОБЛАСТИ РЕГУЛИРОВАНИЯ И УПРАВЛЕНИЯ ВОДОХОЗЯЙСТВЕННЫМ КОМПЛЕКСОМ АРК

Процессы интеграции и глобализации экономических отношений затрагивают все отрасли хозяйства, что требует выработки особых механизмов управления использованием ресурсов, необходимых для данных отраслей.

Стратегически важным ресурсом для национальной экономики любого государства является вода. Специалисты Лондонского института стратегических исследований утверждают, что одной из причин вооружённых конфликтов нынешнего столетия будет борьба за водные ресурсы.

Особенно остро стоит проблема обеспеченности населения мира качественной питьевой водой. По данным Всемирной организации здравоохранения, уже сегодня более 1,5 млрд. людей страдают от нехватки питьевой воды [3]. В скором времени её дефицит станет всеобщей проблемой.

Автономная Республика Крым, по обеспеченности водными ресурсами, является одним из наиболее депрессивных регионов Европы. Внутренние ресурсы воды обеспечивают потребности населения и народного хозяйства региона не более чем на 15% [2]. Для улучшения сложившейся ситуации необходимо реформировать существующую в стране и Крыму систему водопользования, используя опыт управления водным хозяйством в развитых странах Европы и мира.

На современном этапе наиболее важным документом, регламентирующим использование водных ресурсов в Европе, является Рамочная Директива ЕС по Воде.

Принципы Рамочной Директивы заимствованы из французской системы управления водными ресурсами:

- бассейновый подход, при котором объектом управления является речной бассейн в его гидрографических границах, включая подземные воды;
- создание или назначение уполномоченного органа, отвечающего за управление водными ресурсами.

Пример практической реализации во Франции: Бассейновый комитет - отвечает за водную политику в бассейне рек (планирование управления водными ресурсами и ставки платежей) и Водное агентство – является исполнительным органом.

- разработка генерального плана управления и развития водного комплекса;
- полное покрытие расходов на водные услуги, включая расходы в сфере окружающей среды и водных ресурсов, с учётом экономического анализа и в соответствии с принципом «загрязнитель платит»;

- вовлечение субъектов водных отношений во все аспекты управления водными ресурсами и их информирование [1].

Приведение Водного кодекса Украины в соответствие с принципами Рамочной Директивы ЕС по Воде, помогло бы повысить эффективность управления процессом водопользования в стране и отдельных регионах.

В различных странах существует множество проектов, направленных на оптимизацию водопользования, однако их недостатком есть то, что они не соотнесены с подобными проектами в соседних странах. Например, Сирия отвела в глубь своей территории значительную часть вод реки Ярмук, оставив лишь небольшой сток для реки Иордан, что негативно отразилось на водоснабжении и экологической ситуации в Израиле, Палестине и Иордании [1]. Решением таких проблем является создание комплексных программ регулирования водного хозяйства для целых регионов.

Ознакомившись с существующими в иностранных государствах проблемами и способами их решения, можно определить методы, которые целесообразно использовать для повышения эффективности водопользования в хозяйстве АРК:

- 1) реформирование законодательной базы в соответствии с мировыми стандартами;
- 2) унификация существующих методов мониторинга вод;
- 3) международное сотрудничество в технологическом, научном и управленческом аспекте;
- 4) применение механизмов экономического регулирования (передача части государственной собственности водного хозяйства в частные руки, разработка гибкой системы штрафов за нерациональное использование водных ресурсов и их загрязнение);
- 5) проведение политики высоких стандартов качества водных ресурсов и их экологической безопасности.

Источники и литература

1. Водные ресурсы и переброска северных рек. К. Л. Астапов, кандидат экономических наук, консультант Аналитического управления Аппарата Совета Федерации, Москва; доклад на конференцию «Рациональное использование водных и энергетических ресурсов», 2004 г.
2. Устойчивый Крым: водные ресурсы (сборник работ преподавателей и студентов КАПКС). – Симферополь: «Таврида», 2003 г.
3. www.un.kiev.ua

Ван Пен

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН КНР І УКРАЇНИ

Зовнішня торгівля КНР продовжує розвиватися швидкими темпами. Обсяг імпорту і експорту протягом 1998 року склав 474,3 млрд. доларів США, збільшившись порівняно з 1999 роком на 31,5%. У тому числі експорт склав 249,2 млрд. доларів, ріст – 27,8%; імпорт склав 225,1 млрд. доларів США, ріст – 35,8%. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі у 2000 році склало 24,1 млрд. доларів.

Обсяг експорту товарів держпідприємств склав 116,5 млрд. доларів, ріст – 18,2%; обсяг експорту товарів підприємств з іноземною участю – 119,4 млрд. доларів, ріст – 34,8%; обсяг традиційного експорту – 105,2 млрд. доларів, ріст – 32,9%; експорт оброблених товарів на імпортній сировині склав 96,5 млрд. доларів, ріст – 28,5%; експорт продукції машинобудівної й електронної промисловості склав 105,3 млрд. доларів, ріст – 36,9%; експорт продукції високих технологій склав 37 млрд. доларів, ріст – 50%. Імпорт ресурсної продукції швидко ріс, помітно збільшився й обсяг імпорту продукції машинобудівної й електронної промисловості, а також продукції високих технологій, відповідно на 32,6% і 39,7%.

Покращилася ситуація щодо використання іноземних інвестицій. Усього за рік було затверджено 22347 підприємств з іноземними інвестиціями, на 32,1% більше, ніж у 1999 році. Обсяг інвестицій, обговорених у контрактах, склав 62,4 млрд. доларів, ріст – 51,3%. За рік було реалізовано прямих іноземних інвестицій на суму 40,7 млрд. доларів, ріст – 1,0%.

Зберігалася тенденція росту зовнішньоекономічного співробітництва у виконанні підрядних робіт за кордоном, наданні трудових послуг і консультацій у проектуванні.

За рік вартість укладених контрактів з іноземними державами склала 14,9 млрд. доларів, ріст – 15%; розмір виконаних робіт і операцій склав 11,3 млрд. доларів, ріст – 1,0%; обсяг додаткового експорту – 900 млн. доларів, ріст – 35%.

Торговельно-економічне співробітництво є найважливішою складовою українсько-китайських відносин.

На сьогоднішній день торговельні відносини між Україною і КНР проходять складний етап структурної трансформації від торгівлі українськими товарами низького ступеню обробки і китайськими товарами широкого споживання переважно низької якості до торгівлі високотехнологічною, наукоємною і високоякісною продукцією. Крім того, завершується перехід від бартерних і традиційних товарообмінних операцій до широкого впровадження валютних розрахунків. Однак, питома вага таких форм співпраці, як спільне підприємництво, кредитування експорту, тендерні торги, лізинг тощо у структурі торгових операцій є надзвичайно малою.

Кон'юнктурні коливання китайського ринку (скорочення попиту на металовироби і хімічну продукцію), внутрішньоекономічні проблеми в Україні (скорочення виробництва і зростання цін, обмеженість експортних ресурсів), значна віддаленість Китаю від України і, відповідно, високі витрати на транспортування товарів, нерозвиненість структури українських зовнішньоторговельних організацій в КНР (дуже обмежена кількість представництв підприємств і компаній), а також домінування посередників у двосторонній торгівлі є тими чинниками, які негативно впливають на зростання товарообігу між двома країнами.

Протягом кількох останніх років Китай за обсягом двосторонньої торгівлі входить до п'ятірки провідних зовнішньоторговельних партнерів України. Є підстави розраховувати на те, що у разі вірного вибору пріоритетів і вжиття низки відповідних практичних заходів КНР й у довгостроковій перспективі залишатиметься важливим зовнішньоекономічним партнером України.

За китайськими статистичними даними, обсяг торгівлі між Україною і КНР у 2001 році склав 857,7 млн. дол. США, що на 45,1 % більше у порівнянні з 2000 роком. При цьому експорт України до Китаю досяг 610,4 млн. дол. США, а імпорт України з КНР склав 247,3 млн. дол. США. Позитивне сальдо України у торгівлі з Китаєм у 2001 р. становило 363,1 млн. дол. США.

Аналіз структури товарообігу між Україною та Китаєм свідчить, що основними товарами українського експорту до КНР в останні роки були чорні метали, продукція машинобудування та електротехнічне обладнання. Ще кілька років тому українські виробники поставляли до Китаю металургійне обладнання, вантажні автомобілі, залізничні вагони, електронні комплектуючі тощо. Однак за останні три роки такі поставки значно скоротилися. Причинами звуження номенклатури експортної продукції з України до КНР можна назвати освоєння виробництва аналогічної продукції китайськими підприємствами, скорочення обсягів виробництва продукції машинобудування в Україні, посилення загального рівня конкуренції на внутрішньому ринку Китаю завдяки зусиллям, здебільшого, європейських і японських виробників.

Важливу роль у двосторонній торгівлі відіграє українсько-китайська Міжурядова комісія з питань торговельно-економічного співробітництва.